

Sygn. akt III CSK 231/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa Z. B.
przeciwko S. P. i M. P.
o ustalenie nieważności umowy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 15 lutego 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 lutego 2017 r. Sąd Apelacyjny w [...] w sprawie o ustalenie nieważności umowy oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 lipca 2016 r.

Powódka wniosła skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego oceny dowodów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Biegły, sporządzając opinię, nie jest w żaden sposób ograniczony w stawianiu wniosków oraz przyjmowania metody opiniowania; jego zadaniem jest wyjaśnienie zleconych mu przez sąd kwestii wymagających wiadomości specjalnych. Opinia biegłego, jak każdy dowód, podlega swobodnej ocenie sądu i jeżeli budzi wątpliwości, np. co do postawionych wniosków lub uzasadnienia albo zastosowanych metod badawczych lub założeń konstrukcyjnych, może być przedmiotem dodatkowych wyjaśnień lub przyczyną sporządzenia opinii dodatkowej (art. 285 i 286 k.p.c.). Ocena opinii biegłego - jej trafność, wszechstronność, rzetelność itd. - podobnie jak ocena innych dowodów nie podlega kontroli kasacyjnej, nie może być zatem podłożem skargi kasacyjnej (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Poza tym zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi być zagadnieniem ściśle jurydycznym, dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń lub oceny dowodów (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, „Izba Cywilna” 2009, nr 4, s. 48). Zagadnienia przedstawione przez skarżącą są pozorne, dotyczą bowiem konkretnego przypadku; skupiają się na ocenie konkretnych dowodów oraz dokonanych na jej podstawie ustaleń, co jest niedopuszczalne.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

I.n